საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს!

ლეჩხუმი

გაზეთი გამოდის 1933 წლიდან

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№36 (6625) 15 სექტემბერი ხუთშაბათი

რაიონის საკრებულოს გამგეობაში

რაიონის საკრებულოს გამგეობამ 1994 წლის 31 აგვისტოს სხდომაზე განიხილა „სოფელ ოფიტარას ტერიტორიაზე მოწყობილი სადღეღამისო საპატრულო საგუშაგოს ფუნქციონირების საქმეში არსებული მდგომარეობის შესახებ", სადაც აღინიშნა, რომ რაიონში გამართლებულ-პროფილაქტიკური მუშაობის გაუმჯობესების, ხე-ტყის უკანონო გატანის, სამართალდარღვევათა აღკვეთის [illegible] ღონისძიებებმა.

[illegible] მორიგეობა მაღალი პასუხისმგებლობით წარიმართა, რადგან ხელი შეუწყო დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერებას, ხე-ტყის უკანონო გატანის აღკვეთას. [illegible] თვითონ გამგეობამ იმსჯელა მორიგეობის შესრულებაში გამოვლენილ ზოგიერთ ნაკლოვანებებზე მაგრამ სამწუხაროდ, არც ეს დადგენილება იქნა მიყვანილი ბოლომდე და მორიგეობის საქმე პრაქტიკულად თვითდინებაზე იქნა მიშვებული. ამას მოწმობს ის, რომ როგორც პოლიციაში არსებული პატაკებიდან ირკვევა მორიგეობას სისტემატურად აცდენდნენ სპორტკომიტეტის, სპორტსკოლის, კაპმშენგაზმეულობის, სამეურნეო ბაზრობის სატყეო მეურნეობის, სოფლის მეურნეობის განყოფილების, საგადასახადო ინსპექციის, სახელმწიფო სატყეო მეურნეობის, ლუხვანოს, ალვის, ოყურეშის, წიფერჩის საკრებულოების წარმომადგენლები, რის შედეგად ბოლო პერიოდში საგუშაგოზე მორიგეობა უხდებოდა მხოლოდ პოლიციის რაიონული განყოფილების მუშაკების მცირერიცხოვან ჯგუფებს საზოგადოების წარმომადგენელთა მონაწილეობის გარეშე, რამაც ერთგვარად განაპირობა ის ფაქტი, რომ 1994 წლის 20 აგვისტოს დაახლოებით ღამის 3 საათსა და 30 წუთზე ავტომატური იარაღით შეიარაღებული ბოროტმოქმედთა 4 კაციანი ჯგუფი თავს დაესხა საგუშაგოზე მარტოდ მყოფ პოლიციის სამ თანამშრომელს, მათ ისარგებლეს რიცხობრივი უპირატესობითა და მოულოდნელობის ფაქტორით, განაიარაღეს საგუშაგოზე მყოფი პოლიციელები, მიაყენეს ფიზიკური და მორალური შეურაცხყოფა ავტომატის ჯერით დაცხრილეს საგუშაგოში არსებული კავშირის საშუალებები, გაიტაცეს 1 ავტომატი, 2 მაკაროვის სისტემის ტაბელური იარაღი და მიიმალნენ.

სხდომაზე აღინიშნა, რომ პოლიციის რაიგანყოფილების მუშაობაში არსებული ერთგვარი პოზიტიური ძვრებისა, იგრძნობა პოტენციურ დამნაშავეთა გააქტიურება, რის შედეგად ბოლო პერიოდში ადგილი ჰქონდა ხელყუმბარის აფეთქებას ქალაქის ცენტრში. ინციდენტი მოხდა ქალაქის პურსაცხობის ტერიტორიაზე, გახშირდა სროლები ქალაქში სხვადასხვა სახის ცეცხლსასროლი იარაღიდან და სხვა, რაც საზოგადოების სამართლიან აღშფოთებას იწვევს. პოლიციის ეფექტურ მუშაობას ძალზე აფერხებს კადრების ნაკლებობა, მათ არ აქვთ საწვავი, არ გააჩნიათ სატრანსპორტო საშუალებები, პოლიციის განყოფილებაში ჩასატარებელია სარემონტო სამუშაოები. დახმარება სჭირდებათ თანამშრომელთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებისა და იარაღით, ტექნიკური საშუალებებით, ფორმით უზრუნველყოფაში. მეტი ქმედითი დახმარება ესაჭიროებათ საზოგადოების მხრიდან, რათა მათ შეასრულონ დაკისრებული ფუნქციები.

რაიონის საკრებულოს გამგეობამ მიიღო გადაწყვეტილება, რომ პოლიციის რაიონულმა განყოფილებამ და სატყეო მეურნეობამ მიიღონ საჭირო ზომები ოფიტარის ტერიტორიაზე საგუშაგოს ფუნქციონირების დროული აღდგენისათვის, რისი მოწესრიგება მათთან ერთად დაევალათ კავშირგაბმულობის რაიონული კვანძისა და საგზაო სამმართველოს ხელმძღვანელობას. გადაწყდა, რომ შედგეს მორიგეობის გრაფიკი, რომელშიც ჩაებას რაიონის ქალაქისა და სოფლის საკრებულოების წევრები, წარმოება-დაწესებულებათა ხელმძღვანელები.

გადაწყდა, რომ საგადასახადო ინსპექციამ წარმოადგინოს წინადადებები რაიონში კომერციული სტრუქტურებიდან შემოტანილი ბენზინის 10 პროცენტის პოლიციაზე გადაცემის შესახებ.

გამგეობამ დაამტკიცა რაიონის ტერიტორიაზე არსებული სახელმწიფო საწარმოთა პრივატიზაციის სახელმწიფო პროგრამა, ჯართის დამზადების გეგმა, რეგისტრაციაში გატარდა ცაგერის „რაიგაზის" სამმართველო, შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „უნივერსალი 94".

რაიონის საკრებულოს გამგეობის პრესცენტრი

ძვირფასო თანაქალაქელებო!

ვიდრე მთლად გვიან არ არის

ხუთიოდე წლის წინათ ცაგერი თავს იწონებდა წესრიგით, თვალს ახარებდა სუფთა ქუჩები, ლამაზი სკვერები და პარკები. ხალხი თვალისჩინივით უფრთხილდებოდა ქალაქს. მაგრამ დრო შეიცვალა და ყველაფერი დავიწყებას მიეცა, ყველა საკუთარ ნაჭუჭში ჩაიკეტა. დიდი და პატარა მარტო თავის გადარჩენაზე ფიქრობს. ქუჩა, სკვერი, პარკი და მაცოცხლებელი მწვანე საფარი არავის ახსოვს. ქალაქის სანახებში პირუტყვი მომრავლდა. საცოდავად გამოიყურება საწარმოების, ორგანიზაციებისა და დაწესებულებების ეზოები.

ვინ მოთვლის, რამდენი ძალისხმევაა ჩაქსოვილი ქალაქის კეთილმოწყობაში, საიდანაა მოტანილი კორდი, რომელსაც ძირფესვიანად თხრის მოხეტიალე ღორი, სანამდე უნდა გაგრძელდეს ასე ხომ უნდა დაესვას წერტილი ჩვენს გულგრილობას. ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, ეს მიუღებელია ოდითგან თავისი მაღალი კულტურით ცნობილი ლეჩხუმის მოსახლეობისათვის. ნუ იკადრებთ გული მოუკლათ ადამიანებს გაპარტახებული ქალაქის ცქერით. ნურც იმას აფიქრებინებთ ვინმეს, რომ ქალაქს პატრონი არა ჰყავს.

იმედი გვაქვს, რომ ჩვენს თხოვნას გულთან ახლოს მიიტანთ და პირუტყვს ქალაქში არ გაატარებთ, ვნახოთ, რას მოგვიტანს უახლოესი მომავალი, რწმენას გამოვთქვამთ, რომ გადამჭრელი ზომების მიღება საჭირო არ გახდება.

ქალაქ ცაგერის საკრებულოს გამგეობა.

სპეციალისტი

იმედად, სინდისის კარნახით

არის სპეციალობანი მეტად საჭირო, საპატიო, მაგრამ უხმაურო, ბევრად არგამოჩენილი.

დღეს ისეთი დროა, საკუთარი გარჯისა და კარმიდამოს ამარაა მიტოვებული ადამიანი. საქონელს ზრდის სოფლის მშრომელი, ამრავლებს, შეუძლებელს იძლებს, ოღონდაც არ დაიმშეს, ოჯახი დაარჩინოს.

არადა, ამ გაჭირვებულ დროში, როცა აღარ იშოვება პროფილაქტიკური თუ სამკურნალო საშუალებები, ძნელია თავიდან აიცილო პირუტყვის დაავადებანი. ვეტსპეციალისტები წუხან, რომ გამოვლინდა ციება, წითელი ქარი და სხვა დაავადებანი, მაგრამ წამლები აღარ იშოვება და თუ იშოვება, რუსულ ფულზე იყიდება.

და მაინც ვეტსამკურნალოს (უფროსი იური ჩხეტიანი) სპეციალისტთა მცდელობა და გამოცდილება, დახმარება და გულისყური ბევრს ნიშნავს.

აბესალომ კანაჩაძე ერთ-ერთი გამოცდილი ვეტსპეციალისტია. ცოდნასთან, დიდ პრაქტიკასთან ერთად დიდი გულისხმიერება და კაცურკაცობა ეხმარება თავის საქმეში.

აბესალომს ცისმარე დილიდან გვიან ღამემდე ოჯახიდან ოჯახში ნახავ. ყველას იმედი და ნუგეშია. რამდენს არა აქვს საშუალება ათასობით მანეთი გაიღოს საქონლის წამალში. ისიც ცდილობს ხალხური, ტრადიციული საშუალებებით უმკურნალოს პირუტყვს, აიცილოს ოჯახი მიუწვდომელი თანხის გადახდას და თავად დაიტვირთოს თავი.

ქირურგიული ჩარევა, ვენაში შესვლა, მოტეხილობის მკურნალობა — ყველაფერი საუკეთესოდ ესმის, ყველაფერი გამოსდის, მართლაც უბადლო მკურნალია.

ამიტომ უქებენ მარჯვენას, პროფესიულ ალღოსა და გულს კოლეგები. აბესალომს პატივს სცემენ როგორც მეზობელს, მეგობარს, კაცურ კაცს და ოჯახის მამას.

...და დადის ეს კაფანდარა კაცი სოფლიდან სოფელში, უბნიდან უბანში იმედად, მკურნალად ყველა ოჯახის მახობლად და სინდისის ეტალონად.

მ. ძნელაძე.

ცაგერის რაიონის საკრებულოს გამგეობა იუწყება ომისა და შრომის ვეტერანის

გიორგი მოსეს ძე ბენიძის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს ოჯახს.

ეროვნული

ეროვნული ბიბლიოთეკა

...და სწავლა მაინც დაიწყო

დაგვიანებული რეპორტაჟი

1 სექტემბერი, თითქმის ჩვენგანის მეხსიერებაში ეს ორი ფრაზა სასიამოვნო მოგონებების, ამაღლებული განწყობილების მომგვრელია. უკანასკნელ წლებში სექტემბრის ზარი პირველიდან მეორე დღეებში გადაინაცვლებდა, მაგრამ მიუხედავად მძიმე ცხოვრების პირობებისა, გაურემონტებელი, მოუმზადებელი სკოლებისა, სახელმძღვანელოების გარეშე დარჩენილი ბავშვებისა პირველ სექტემბერს, სწავლის დაწყების მაუწყებელი პირველი ზარი მაინც თავის დროზე დაირეკა რაიონის სკოლებში. სექტემბრის ზარმა მაინც მოუხმო საქართველოს მომავალს სკოლის კედლებში.

გული არ გვიჩერდება და გვინდა რომ რომელიმე სოფლის სკოლაში შევხვდეთ ამ საზეიმო დღეს, მაგრამ ტრანსპორტი... 7 საათზე გზაზე დამდგარნი, პირველი გაკვეთილი კარგა ხნით დაწყებული იყო იმ დროს მივედით ლოჯინის სკოლა-ინტერნატში. მასწავლებლები კლასებში იყვნენ, მეცადინეობა ნორმალურად დაიწყო. დირექტორის, ბატონ დემურ ახვლედიანის კაბინეტში ვართ, დივანზე აკეცილ ლეიბ-საბანს მივაქციეთ ყურადღება, თურმე დირექტორი იქ ათევს ღამეს და 1 სექტემბრის ღამესაც იქ შეხვედრია. სწორედ მისი და პედაგოგიური კოლექტივის მხარში დგომით სკოლას შენარჩუნებული აქვს ძველებური სახე და ინვენტარ-მოწყობილობას ბევრი არაფერი დაკლებია.

მძიმეა თითქმის უხელფასოდ მომუშავე მასწავლებლის ხვედრი ამ დროში. ოჯახს აკლდი, კარმიდამოს ვერ ხედავდე, მთელ დროს სკოლაში ატარებდე და ოდნავ საარსებო საშუალებასაც ვერ ღებულობდე, არადა პროფესიას ვერ ვუღალატებდე, ამ რომანტიზმით ცხოვრებაც ხომ შეუძლებელია ამ გაუსაძლის და არსებობის ყველა საშუალება გამქრალი პედაგოგისათვის.

სწორედ ამან აიძულა ამ სკოლის ერთ-ერთი პედაგოგი, რომლის განცხადებაც ვკითხულობთ — „მოთხოვნასა და ანაზღაურებას შორის არსებული შეუსაბამობის გამო იძულებული ვარ თავი დავანებო მასწავლებლობას".

პირველი გაკვეთილი დასრულდა და დირექტორთან კაბინეტში შემოდიან პედაგოგები;

ნანული გოგიძე: სკოლა-ინტერნატის სასწავლო ნაწილის გამგე, მათემატიკის მასწავლებელი — ჩემი ხელფასით 1 ლიტრ ზეთსაც ვერ ვყიდულობ, სახლში წასვლაზე გადაწყვეტილების მიღება ძნელია, ინტერნატი გაძლიერებული მათემატიკის სწავლებისაა და როგორ ვუღალატო იმ ნიჭიერ ბავშვებს, რომლებიც ლაილაშიდან, თაბორიდან და სხვა სოფლებიდან არიან მოსული და იმედით შემომყურებენ, წასულ წელს 5-მა ბავშვმა დაამთავრა და 4 სტუდენტი გახდა.

ქეთევან ძოძუაშვილი: რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი, ქიმიკოსი — 55-ე წელია, რაც სკოლაში ვმუშაობ და ასეთი პირველი სექტემბერი არ მახსოვს. რა გასაჭირი არ გადამხდენია თავს და ყველაფერს გავუძლებ, რომ პური იყოს, რომ მომშივდეს ამ ხნის ქალს რაღა ვქნა-თქო ვფიქრობ. (გაკვეთილი მეწყებათ: ბოდიშს იხდის და სასწრაფოდ გვტოვებს).

გრიგოლ ბურჯალიანი: ფიზიკოსი — რა გზას დავადგე არ ვიცი. „შვილებმა გამიჭირვეს საქმე", თუ არა მე სკოლას ვერ დავთმობდი (მწარე ხუმრობით ამბობს). გოგონამ სკოლა კარგად დაამთავრა, მაინცდამაინც სკოლის დამთავრებისთანავე უნდა გავხდე სტუდენტიო არ დაიშალა და მოხდა ისე, რომ ფასიან სამედიცინო ინსტიტუტში მოხვდა, წელს გადასახადი 500 ათასი მანეთი გახდა, როგორ, საიდან გადავიხადო, მთელი ზაფხული ვაგროვებდი და ძლივს შევაგროვე გასამგზავრებელი ფული.

რეპეტიტორობა? — ბავშვები არიან მომზადება რომ სურთ, მაგრამ ვერა, ფულს მოსწავლეს ვერ გადავახდევინებ, მიმძიმს. მაგრამ რა დაგიმალოთ, სკოლის დატოვებაზე ვფიქრობ.

სკოლა-ინტერნატის მასწავლებლებს სხვა სკოლებთან განსხვავებით სხვა პრობლემებიც აქვთ გარდა სწავლებისა, ბავშვების კვებაზე უნდა იფიქრონ, სხვა დროს ვინ აწვებდა ბავშვებს, რომ სახლიდან მოეტანა საკვები, ახლა კი იქამდე მივედით, რომ შორიდან მოსულ ბავშვებს ვეხვეწებით, სახლიდან მოიტანონ ლობიო, — თქვა დირექტორმა. სკოლა-ინტერნატის პურის ფქვილით, ბრინჯით და შაქრით უზრუნველყოფისათვის 60 მილიონი კუპონია გადარიცხული და ელოდებიან დასაქონლებას, ალპანის და რგობრივი გაერთიანების ხელმძღვანელთა თანადგომაზე ბევრი რამაა დამოკიდებული, რაიონის გამგეობას ხომ ყურადღების ცენტრში ჰყავს ეს სპეციფიკური სასწავლებელი.

60 კუბური მეტრი შეშაა საჭირო სკოლა-ინტერნატისათვის, მაგრამ ჯერჯერობით ყველაფერი დაპირების დონეზეა, არადა დრო... ზამთარი დიტიდი ახლოვდება.

ეზოში გამოსულებს საოცრად ლამაზი და მიმზიდველი გვეჩვენა იქაურობა. ყველაფერი წესისა და რიგის მიხედვით. მასწავლებლების მორიგეობა ეზოში, ნაცნობ-მეგობრების საზეიმო განწყობილება, მიუხედავად ყველაფრისა, ლამაზად ჩაცმულ-დახურული, თვალებგაბრწყინებული პატარები, ლაღად, სერიოზული სახით მოსეირნე უფროსკლასელები გულში იმედის ნაპერწკალს აღვივებს, მაგრამ ამ დროს ეზოს გადაღმა [illegible] ჩის პირზე, საკმა[illegible] ოდ მაღა[illegible] სერზე შემომდგარი ბიჭუნას დანახვა, მშობლებმა ფეხსაცმელები რომ ვერ უყიდეს და გულდაწყვეტილი შორიდან უყურებდა სკოლის ეზოში მოთამაშე თანატოლებს, მიხვდებით რა ხასიათზე დაგვაყენებდა.

* * *

ასე, რომ რაც მთავარია სწავლა 1 სექტემბერს დაიწყო, ჩვენც ჩვენი პრობლემების გამო, ამ რეპორტაჟის დაგვიანებით ვაწვდით მკითხველს. საინტერესოა სხვაგან როგორ დაიწყო ახალი სასწავლო წელი. როგორც რაიონის სახალხო განათლების ხელმძღვანელებისაგან შევიტყვეთ ყველგან დაირეკა სკოლის ზარი გარდა ლუხვანოს არასრული საშუალო სკოლისა, სადაც ამ დღეს სკოლას ბოქლომი ედო. 2 სექტემბერს ცაგერის საშუალო სკოლაშიც მასწავლებელთა უკმაყოფილება მოხდა, რომლებსაც შეხვდა რაიონის გამგებელი, ბატონი კარლო მუშკუდიანი, დღეისათვის ლუხვანოს არასრულ საშუალო სკოლაშიც და რაიონის სხვა სკოლებშიც სწავლა ჩვეულებრივად მიმდინარეობს, მაგრამ ჯერაც შემოტანილი არაა სახელმძღვანელოები.

დაე, იმედიანი იყოს წლევანდელი სასწავლო წელი ჩვენთვის, ყველასთვის, და პირველ რიგში რაიონის 682 პედაგოგისთვის და იმ 2243 მოსწავლისთვის, ახალ სასწავლო წელს რომ სკოლის მერხს უზის.

ჯ. მანდარია.
მ. ძნელაძე.

ფიქრები

ჭირსა შიგან...

სტეფანე რაზინმა სიკვდილით დასჯის წინ ხალხს ბოდიში მოუხადა: „აგაჯანყეთ და ვერ გაგამარჯვებინეთო". ჩვენს ხალხს კი არავინ არ უხდის ბოდიშს ამ დღეში ჩაყრისათვის, რადგანაც გამარჯვებულმა მოთავეებმა დამარცხებული და მოტყუებული ხალხი ფეხებზე დაიკიდეს.

როგორ ძვირად დაგვიჯდა ჭკვიანის ნათქვამი „აბაზი რომ ნახო, მანეთს აღარ დაუწყო ძებნა, თორემ იმასაც დაკარგავო".

ზანტად გამოფხიზლებულმა ხალხმა ყოველივე ეს გვიან გაიგო, მაგრამ რაღა დროსაა. უკეთესისათვის აცვერცეტებულმა იგიც დაკარგა რაც ჰქონდა. ამიტომ მაჯლაჯუნასავით დაეუფლა წარსულის ნოსტალგია და პესიმისტური განწყობა. მაძღრისობას ნაჩვევი კუჭი შიმშილით უხმება, შიშვლდება და მჭლევდება. სასოწარკვეთა და მომავლის რწმენა ეკარგება. პატიოსანი კაცის ცხოვრება წყვდიადმა შთანთქა, ახლა კი გამოჩნდა რანი ვიყავით, რანი ვართ. ცხოვრების ამერიკული დონე მოვინდომეთ და ქვის ხანისაკენ მივექანებით. ცას და ქვეყანას ჭკუას ვასწავლიდით და თვით აღმოვჩნდით სასაცილო და მათხოვრულ მდგომარეობაში.

ვისაც ქვეყნის ბედი აბარია, ჭიქა წყალში ქარიშხლის დაყენებით, თუ პატარა რგოლებში დიდი რგოლების გაძვრენით არიან გართულნი, უომროდ იპარსება და იყიდება ქვეყანა, დღეს ქვეყნის ბედი კრიმინალ-მაფიოზთა კასტის ხელშია. ტრაგედიის შემოქმედნი ქვეყნიდან გაქცევით შველიან თავს. გაწუკითხაობის ბუმი ზეობის მწვერვალებს ეუფლება. შიშის კოშმარითაა გათანგული საზოგადოების დიდი ნაწილი, წარსულის დანატოვარის შემოცვეთა-შემოხევის მოლოდინში, დაკრეტინებული ხელფასით რამდენიმე ასანთს თუ იყიდი!

რას მოვესწარით, რა დღეში ჩავიყარეთ. მართლაცდა ვინ დაგვწყევლა, ვისი წყევლა აგვიხდა? ძნელი დასარწმუნებელია ხალხი რომ ახლანდელი სჯობს ძველს. რამდენი ნგრევის, სისხლის, ცრემლის და სიცოცხლის ფასად რომ დაჯდა „ღმერთო სამაგიერო ჰყავ ჩვენს ამომგდებ-ამომზარავს".

ნათქვამია, ბრიყვი შეუშვი საყდარში და საკურთხეველს დაგიმტვრევსო. ეროვნულ-გამანთავისუფლებელი მოძრაობის ეგიდით, ეროვნულ-გამანადგურებელმა მოძრაობამ რა ოქროს ჯილა დაადგა მოტყუებულ და გაუბედურებულ ხალხს, ვინც ძალით არ იბრმავებს თავს, ნათელია ყველაფრის მქონეს ყველაფერი გამოეცალა ხელიდან. მათხოვრული 6 კილოგრამი პურის მტვრიანი მარცვალი თუ მოწუწკული ფქვილი 2—3 თვეში თუ მოაღწევს ჩვენამდე. ასეთი რამ არც ერთ ფორმაციას არ ახსოვს. ისიც ძნელად დასაჯერებელია, რომ ყოფილი საზოგადოება უკანონობით იტანჯებოდა და ახლა კი კანონიერებით ვნებივრობთ. თუმცა ხალხის წყევლა-კრულვა ეკუთვნის ძველსაც რომ გადაგვარდნენ, გაუთუოჩნდნენ, მუცლით მეზღაპრენი, მოლაყბეები და მომხვეჭელები გახდნენ, ხალხს უღალატეს, კოდვის ტვირთს ვერ გაუძლეს და მკვლელებისა და მძარცველების ხელში ჩაგვყარეს.

დასანანია, რომ არ გამოჩნდა გმირი, ავგიას ბოსელი რომ გაწმინდოს. არა და იხრჩობა ხალხი უკანონობათა ჭუჭყში.

სოციალობა მოაზროვნე კაცობრიობის ოცნება იყო და ოცნებადვე რჩება. მსგავსი იდეებით არც ქრისტეს მოძღვრებაა ღარიბი. ხალხს სჯერა, რომ ამ თემას ისტორია ისევ მიუბრუნდება, ასეთ კონტრასტებს ქვეყანა ვერ გაუძლებს, დაუბრუნდება და უფრო სათუთად მოეკიდება მის მონაპოვარს, ასე იოლად ვეღარ შეელევა მას, რადგანაც დიდი დასკვნებია გამოტანილი ისტორიის გაკვეთილებიდან.

გვჯერა დაცემული საქართველო არსენას ლურჯასავით ქედს შეიბერტყავს და ისარივით გაიჭრება აღთქმული ტაძრისკენ და როგორც ქართული აზროვნების გენია გვმოძღვრავს „იღირსებაო ლუხუმსა ლაშარის გორზე შადგომა". მანამდე კი ჭირსა შიგან გამაგრება გვმართებს.

ნოდარ მესხაძე,
სოფ. ლაილაში.

რედაქტორი ნ. ნემსაძე.

ყურადღება!
ქალაქ ცაგერში მუშაობს ტელე-რადიო აპარატურის შეკეთების საამქრო
დაწვრილებითი ცნობებისათვის დარეკეთ. ტელ: 25—11.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გილოცავთ

თამრიკო ახვლედიანს, ალუდა დავითულიანს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას.
მაკა, ზაზა და გოჩა ახვლედიანები.

ხათუნა ჩარკვიანს, ფრიდონ მაჩიტაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. სიყვარული, სიხარული, ბედნიერება დაგბედებოდეს თქვენს ახლადშექმნილ ოჯახს.
სოფო, აჩიკო, გოჩა სვანიძეები.

ნანი სილაგაძეს, კოგა მოწონელიძეს
გილოცავთ ბედნიერებას.
ამბერკი სილაგაძე ოჯახით.

ელიკო ლერის ასულ სალინაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
შენი დედულეთი.

თინა, შოთა მოწონელიძეებს
გილოცავთ კოგას ბედნიერებას.
ლაილაშის საბავშვო ბაღის თანამშრომლები.

აზა ლიპარტელიანს, ბათო ყურაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას, გისურვებთ ყოველივე კარგს.
ქვედა ცაგერის სკოლის კოლექტივი.

მაია, დათო სალინაძეებს
გილოცავთ ბედნიერებას.
ლელა, გია ნემსწვერიძეები ოჯახით.

ხსოვნა

გიორგი მოსეს ძე ბენიძე

ხანმოკლე, მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა შრომისა და ომის ვეტერანი, სოფლის მეურნეობის გამოცდილი სპეციალისტი, კომუნისტური პარტიის წევრი 1941 წლიდან გიორგი მოსეს ძე ბენიძე.

დაიბადა 1917 წელს ცაგერის რაიონის სოფელ ზუბში. მისი შრომითი გზა დაიწყო ცაგერის სასოფლო სამეურნეო ტექნიკუმის დამთავრების შემდეგ. იყო უბნის აგრონომი რაიმიწგანში, შემდეგ სამხედრო სავალდებულო სამსახურშია. 1940 წელს იყო არმიის რიგითი ჯარისკაცი ქ. დნეპროპეტროვსკში, ამავე წელს გახდა ქალაქ ხაზაროვსკის სამხედრო პოლიტიკური სასწავლებლის კურსანტი, რომლის დამთავრების შემდეგ დიდი სამამულო ომის აქტიური მონაწილე, კომკავშირული და პარტიული ორგანიზაციების წინამძღოლია.

ომის დამთავრების შემდეგ, 1947 წელს, დაუბრუნდა მშობლიურ რაიონს. მუშაობდა რაიონის სხვადასხვა წარმოება დაწესებულებაში ხელმძღვანელ თანამდებობაზე —წლების მანძილზე იყო სოფელ ზუბის, ცაგერისა და ლუხვანოს კოლმეურნეობების თავმჯდომარე, მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამმართველოს უფროსი, სახელმწიფოს ინსპექციის უფროსი, სოფლის მეურნეობის სამმართველოს ინჟინერ-მექანიზატორი, საკოლმეურნეობათშორისო მეცხოველეობის გაერთიანების და კოლხეთის ათვისება—გამოყენების ცაგერის საკოლმეურნეობათშორისო გაერთიანების საბჭოს თავმჯდომარე და სხვა.

გ. მ. ბენიძე მრავალჯერ იყო არჩეული საქართველოს კომპარტიის ცაგერის რაიკომის წევრად, სახალხო დეპუტატთა რაიონული და სასოფლო საბჭოების დეპუტატად. დაჯილდოებული იყო დიდი სამამულო ომის მე—2 ხარისხის ორდენითა და მრავალი მედლით.

საქმისმცოდნე და პრინციპული ორგანიზატორის, კარგი ოჯახის მამისა და წინამძღოლის, კარგი მოქალაქისა და პარტიის ერთგული ჯარისკაცის ხსოვნა დიდხანს დარჩება ჩვენს გულებში.

ამხანაგების ჯგუფი.

ვიქტორ ქარსელაძე

ძნელია შარშანდელი სექტემბრის მოგონება, როცა სიკვდილმა უცებ წაგვართვა შენი თავი, საუკეთესო პატრონი იყავი ოჯახის, აღმზრდელი ახალგაზრდობის.

საამაყო იყავით ჩვენი მშობლები. ძალიან განვიცადეთ საყვარელი დედის დაკარგვა, გეცოდებოდა შვილები, ზედმეტ განცდას გვიკრძალავდი, შემდეგ შენც წახვედი მამა, სიცოცხლის წლები კაცურად განვლე. ახლა შენი დაბადების დღეა, ყვავილებით მოვალთ შენს საფლავზე.

შვილები, შვილიშვილები.

თინა ჩიქოვანი

საყვარელო ბებო! სექტემბერია, პირველად შევაღე სკოლის კარები. შენთვის სანატრელი ის 1 სექტემბერი ასე სიხარულით, რომ ელოდი სიცოცხლეში. სკოლაში მიმავალ დედაჩემს შევამჩნიე, რომ თვალზე ცრემლი ადგა და ცხუკუშერის ეკლესიისკენ იხედებოდა. მეც იქეთ ვიხედები ბებო. ასე მგონია იქიდან მიყურებ და მლოცავ, ცოდნისკენ გზის გაკაფვის პირველ დღეებს მილოცავ, შენ, რომ ცოცხალი მყოლოდი, ჩემთან იქნებოდი, სკოლაშიც მიმაცილებდი.

ხვალ შენს დატოვებულ სახლს, შენს სამუდამო საფლავს მივაშურებ ბებო იმედით, რომ შენი ორმოცგადაუხდელი, ჯერ კიდევ ჩვენთან მყოფი სული დამლოცავს და შემოგფიცავ. ისეთი ვიყო, შენ რომ გინდოდა, ისე ვისწავლო, შენ რომ ისწავლე და ისეთი ქალი დავდგე, შენ რომ იყავი, ყველა წუხილს გადავატანინებ შენს დამწუხრებულ შვილებს, რომ გავიზრდები, სპარტაკისთან ერთად შენ დაგიფიცებ ჩემო თიკო ბებია!

ტკბილად იძინე ჩემო საყვარელო, მოუსვენარო, შვილებსა და შვილიშვილებზე ზრუნვით ამ ქვეყნიდან დაღლილად წასულო ბებიკო!

შენი ნათია ნემსწვერიძე.

გრიგოლ სოლაგაძე

ისევ მოვიდა შემოდგომა უშენოდ, შენი დაბადების დღე, 30 აგვისტოც ისე ჩუმად და ნელა მოგვეპარა, რომ თითქოს შენ შეგვახსენე, რომ მარიობის თვეშ გშობა და მარიობისთვის 1 აგვისტოს დასრულდა შენი ახალგაზრდა სიცოცხლე.

ამ დღეს შენი დედმამიშვილები მუხლმოდრეკილი მოვედით შენს საფლავზე ცრემლით, ხმის კანკალით მოგილოცეთ დაბადების დღე, 25 წლის შესრულება. რამდენი ფიქრი და ჯავრი გაჰყვა შენი ოჯახის, დღესაც შენი დავრდომილი მამა გმინავს შენი მონატრებით და ალბათ ასე გაივლის მისი უსიხარულო სიცოცხლის დღეები.

როგორ გიყვარდა 23 აგვისტო—მარიობა, შენს საყვარელ ლესინდელ ახალგაზრდებთან ერთად ქეიფი—სიმღერა, ოღონდ მათთან ყოფილიყავი, აქაა ჩემი მიწაწყალიო, იტყოდი.

მიდის დრო, მიდის მძიმედ და დარდიანად, მაგრამ არა და არ მიაქვს ის სევდა, ის ტკივილი, შენ რომ დაგვიტოვე, და არც არაფერი შეავსებს იმ ადგილს, რომელსაც შენი სიყვარული ჰქვია ძმაო, გრიგოლ!

სანამ ცოცხლები ვიქნებით შენი დედმამიშვილები, დავიწყება არ მოელინება შენს სახელს. მერე ალბათ გაიზრდებიან შენი ობლად დარჩენილი პატარა ყლორტები და შენ გულისთქმას ისინი გააგრძელებენ.

გეძინოს მშვიდად იმ ქვეყნად შენ საყვარელ დედასთან ერთად, თუ კი ამას მშვიდად ძილი ჰქვია, ჩვენო საყვარელო ძმაო გრიგოლ!

დედმამიშვილები.

დედა ოლია, მამა გივი, დები სულიკო, ციცო, ბებია ნინა, სიძეები სოსო აბდალაძე, გონდო ჭაბუკიანი, დისშვილები რეზო, თამაზი, ნინო აბდალაძეები, თამარი, ქეთინო, ნინო ჭაბუკიანები, დეიდა, ბიძები, დეიდაშვილები, ბიძაშვილები ოჯახებით იუწყებიან

გია გივის ძე მანდარიას

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 18 სექტემბერს, კვირას, სოფ. ისუნდერში.

ცაგერის რაიონის საკრებულოს აპარატის მუშაკები თანაუგრძნობენ გონდო ჭაბუკიანის ოჯახს

გია გივის ძე მანდარიას

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის რაიონის ექიმთა კოლექტივი ღრმა მწუხარებით იუწყება ექიმ

გია მანდარიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს ჭირისუფალს.

ცაგერის ღვინის ქარხნის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ იზო, გოგი ბენიძეებს

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალების გამო.

№ 2 ბაგა—ბაღის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნატო ფოჩხიძეს მეუღლის

ავთო ბენიძის

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ერთიანი კომუნისტური პარტიის ცაგერის რაიკომი იუწყება, რომ გარდაიცვალა პარტიის ომისა და შრომის ვეტერანი, პარტიის რაიკომის წევრი

გიორგი ბენიძე

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ომისა და შრომის ვეტერანთა რაიონული საბჭო მწუხარებით იუწყება ომის ვეტერანის, ვეტერანთა საქალაქო ორგანიზაციის საბჭოს თავმჯდომარის

გიორგი მოსეს ძე ბენიძის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

შვილები ლალი, მურთაზი, რომანი, ხვიჩა, დები ნუნუ, ლილი, ვენერა, რძლები დოდო, ლენა, ზაირა, მთვარისა, ლალი, მული ჟუჟუნა, შვილიშვილები, დისშვილები, მაზლიშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ჟუჟუნა ვასილის ასული თუთისანი—ბენდელიანი.

დაკრძალვა 18 სექტემბერს, კვირას სოფ. ჩქუმში.

ნოდარ ნემსაძე, ზურაბ ჩიქოვანი თანაუგრძნობენ ზაური, ვენედი, გოგი ბენიძეებს მამის

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის მხედრიონი იუწყება, რომ გარდაიცვალა

ავთო (კვასპიტო) შურას ძე ბენიძე

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

შაქრო შკუბულიანი, გია ფრუიძე, ემზარ კოპალიანი ოჯახებით იუწყებიან

დიდიმი შკუბულიანის

გარდაცვალებას.

ლულუნი შკუბულიანი, ნუკრი ქურასბედიანი ოჯახებით იუწყებიან

დიდიმი შკუბულიანის

გარდაცვალებას.

გიზო კოპალიანი ოჯახით იუწყება

ავთო ბენიძის

გარდაცვალებას.

ჯუმბერ ცვარიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალების გამო.

გუჩუ ბენდელიანი ოჯახით იუწყება

ავთო ბენიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ელგუჯა ფალავანდიშვილი ოჯახით იუწყება

ავთო ბენიძის

გარდაცვალებას.

შვილი ირინა, სიძე მურმან სალინაძე, შვილიშვილები ირმა კოტე, დედმამიშვილები გივი, გუგული, ძმისშვილები, დისშვილები, ბიძაშვილები, დეიდაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

კალისტინა (გოგუცა) კოსტას ასული გიორგობიანი—ჩიკვაიძე.

დაკრძალვა 17 სექტემბერს, შაბათს 3 საათზე სოფ. სურმუშში.

ცაგერის რაიცენტრის აფთიაქის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ცირა სვანიძე, მამიდაშვილის

ავთო ბენიძის

გარდაცვალების გამო.

გუშერ, შიო, ვენერა ბენიძეები, ლევან სალინაძე ოჯახებით იუწყებიან

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალებას.

ავთანდილ კოპალიანი ოჯახით იუწყება

ავთო ბენიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

შიო ახვლედიანი ოჯახით იუწყება

ავთო ბენიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს ჭირისუფალს.

ირა, მიშა კვირკაშვილები იუწყებიან

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალებას.

რუბენ ბაქრაძე ოჯახით იუწყება

გიორგი ბენიძის

გარდაცვალებას.

მეუღლე ნატო, შვილები ლაშა, ლექსო, დედა ჟუჟუნა, მამა შურა იუწყებიან
ავთანდილ (კავასკიტო) შურას ძე გენიძის
გარდაცვალებას. დაკრძალვა 15 სექტემბერს, ხუთშაბათს 15 საათზე ქ. ცაგერში.

გოჩა გელას ძე ახვლედიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეზობლები მურადი, მაიზერ კოპალიანები, ალბერტი, გაჩუკი ყვირილიანები, ბადრი კილაძე, ნუკრი სალინაძე, ავთო მალრაძე, მირიან, თინა ახვლედიანები, თამაზი სილაგაძე, ლეო ყურაშვილი, ზურაბ ჩარკვიანი, სოსო კუხალაშვილი, გიული ხეცურიანი, მარიამ გამსახურდია, ჟუჟუნა ონიანი, გოდერძი გოლეთიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
გიორგი გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ტარიელ, მურადი გუგავები, გია კერკალიშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ავთოს
გარდაცვალების გამო.

ტრისტან ჩხეტიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ოთარ, ბათო ყურაშვილები ოჯახით თანაუგრძნობენ ნატო გენიძეს მეუღლის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

მუხრან ლიპარტელიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ლევან სილაგაძე თანაუგრძნობს ლაშას და ლექსოს მამის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის მე—9—ბ კლასის მოსწავლეები და კლასის ხელმძღვანელი ქ. ჯიქია თანაუგრძნობენ ლაშა და ლექსო გენიძეებს მამის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

გუდუ ომანაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

უჩა გიზო, სოზარ, ნადია, მურთაზ ჩორგოლიანები, მიშა მიქაძე, ოთარ, რაფიელ გოდერძიძეები, ჯანსულ, კუკური ჭიჭიკო ლეშკაშელები ოჯახებით თანაუგრძნობენ შოთა კანაჩაძის ოჯახს ძმისშვილის
ბესიკ კანაჩაძის
გარდაცვალების გამო.

უახლოესი ნათესავები მიშა, ალბერ ფოჩხიძეები, გუხუტი მეშველიანი, ლონია ჯგერენაია, ომარ ახვლედიანი, ინგელ კეკუტია ოჯახებით ღრმა მწუხარებით იუწყებიან
ავთო გენიძის
გარდაცვალებას.

მეუღლე მარიამ გაგილაძე, შვილები ზაური, ვენედი, გოგი, რძლები, შვილიშვილები, ძმისშვილები, დისშვილები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები იუწყებიან
გიორგი მოსეს ძე გენიძის
გარდაცვალებას. დაკრძალვა 17 სექტემბერს, შაბათს 3 საათზე, ქ. ცაგერში.

თინა, მირიან ახვლედიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ცაგერის ბაგა—ბაღის 5—6 წლიანთა ჯგუფის აღსაზრდელები, მშობლები, მასწავლებელი იზო გოგოხიძე, აღმზრდელის თანაშემწე დოდო ცვარიანი თანაუგრძნობენ ნატო გენიძეს მეუღლის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ჯემალ, დემურ კოპალიანები, შოთა ლიპარტელიანი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ავთო შურას ძე გენიძე.

ბარდნალის საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ნინო ნემსწვერიძეს ბიძის
გივის
გარდაცვალების გამო.

ბარდნალის საშუალო სკოლის მე—5 კლასის მოსწავლეები და კლასის ხელმძღვანელი ნინო ნემსწვერიძე თანაუგრძნობენ ქეთინო ქომეთიანს ბაბუის
ნარიმან ქომეთიანის
გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის მე—8—ბ კლასის მოსწავლეები თანაუგრძნობენ ლაშა გენიძეს მამის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ცაგერის საშუალო სკოლის მე—8—ბ კლასის მოსწავლეები, მასწავლებელი ლარისა ახვლედიანი და კლასის ხელმძღვანელი მაყვალა ხუბუკელაშვილი თანაუგრძნობენ ლექსო გენიძეს მამის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

რაინდი, ლელა გურჯალიანები თანაუგრძნობენ ვაჟა კანაჩაძეს შვილის
ბესიკის
გარდაცვალების გამო.

რაისაავადმყოფოს სასწრაფო განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნანი ომარ გენიძეებს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

დავით, გუჩუ, მევლუდ ლიპარტელიანები, თამაზ, თენგიზ გენდელიანები, იური ბრეგვაძე, დათო სალინაძე, ომარ ჟარულაევი სამძიმარს უცხადებენ თამარ, ვალოდია გოგიძეებს
დიდიმი შკუბულიანის
გარდაცვალების გამო.

დედა ბაბილო, მეუღლე თამარი, შვილები მამუკა, ნინო, კოგა, დათო მახარე ძმა ლუდუნი, და თამარი, რძლები თინა, ნანა, სიძეები ვლადიმერ კოგიძე, რომან ცაავა, შვილიშვილები ლევანი, ლაშა, გიორგი, თამარი, [illegible] სოფიკო, ძმისშვილები, დისშვილები, [illegible]ები, ბიძაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
დიდიმი პლატონის ძე შკუბულიანი.

ციალა, მიშა, იუზა მაქვალა დაშნიანები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ავთო გენიძე.

რომან ყურაშვილი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა
ავთო გენიძე.

ციკო, ანზორ ტვილდიანები იუწყებიან
ავთო გენიძის
გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს.

[illegible], ნაზიკო, გელა, შურა, კარლო ხეცურიანები თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ვერა ხეცურიანის
გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეზობლები ლილა ახვლედიანი, თამაზ ლე[illegible]ანი, ზურაბ კოპალიანი, [illegible] შკუბულიანი, [illegible] ფუტკარაძე, როსტომ მუშკუდიანი, ჯიმშერ, ავთო, გიზო ლიპარტელიანები, [illegible] გოგიძე, კოწია სილაგაძე თანაუგრძნობენ შურა, ჟუჟუნა, ნატო გენიძეებს
ავთოს
უდროოდ დაღუპვის გამო.

ბრიმა ჭილვარია, მერაბ ყურაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ბივი, ხვიჩა გენდელიანები ოჯახით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ავთო გენიძე
და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

მამიდა მარო, მამიდაშვილები ხარბიზა, მერი, ნელი, ლამარა სილაგაძეები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ჟუჟუნა მურცხვალაძე.

ლენორა გიორგობიანი, მერი ხეცურიანი თანაუგრძნობენ დათო ჩხეტიანს ბიძის
დადაშის
გარდაცვალების გამო.

ნური ხეცურიანი, ხათუნა, ნაზიკო, მურთაზ ჩაკვეტაძეები თანაუგრძნობენ ნათელა, რუბენ ხვადაგიანებს დედის
ვერა ხეცურიანის
გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეზობლები ზურაბ გენდელიანი, ეგნაკა ზურაბიანი, სულიკო ყარაშვილი, ლაითა ჩანქსელიანი, გრიგოლ სილაგაძე თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
დიდიმი შკუბულიანის
გარდაცვალების გამო.

ძმა გერონტი, შვილები როინი, გურამი, რეზო, რძლები მაგული, ზაირა კოპალიანები, ციცო ლურჭუმალიძე, შვილიშვილები სოფიკო, ზანდა, ლაშა, თემური გია, მირზა, ლევანი, ქეთიკო, ძმისშვილები ბადრი, გოჩა, სიძე დათო გაბ[illegible], ბიძაშვილები, ცოლისძმები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ნარიმან ლავრენტის ძე ქომეთიანი.

გერონტი, ბორის თუთისანები, შურა კუხალაშვილი, ომარ ასათიანი, მიშა ჩაკვეტაძე, გრიშა ნემსწვერიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლილა და ჯუმბერ ნემსწვერიძეებს ძმისა და ცოლისძმის
გივი გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ლაილაშის საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ლალი, ბახული სვანიძეებს, [illegible] ნემსწვერიძეს დედისა და სიდედრის
თინას
გარდაცვალების გამო.

ღვირიშის სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს იურა ჩხეტიანს ბიძის
დადაშის
გარდაცვალების გამო.

[illegible] აბაშიძე ოჯახით თანაუგრძნობს მანანა ხუგზარ ჭაბუკიანებს დედისა და სიდედრის
ეთერის
გარდაცვალების გამო.

[illegible] ხმალაძე თანაუგრძნობს ნატო გენიძეს მეუღლის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

[illegible] სალინაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთანდილ გენიძის
გარდაცვალების გამო.

იზოლდა გოგოხიძე, გოგი [illegible]ანი, ამირან კვირ[illegible] თანაუგრძნობენ ნატო გენიძეს [illegible] ოჯახებით [illegible] მეუღლის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

[illegible] ლიპარტელიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთანდილ გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ოთარ სილაგაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთანდილ გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ოთარ სილაგაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
გიორგი გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ოთარ სილაგაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
დიდიმი შკუბულიანის
გარდაცვალების გამო.

შუშანა, გუგული ყურაშვილები, მურთაზ გურჯალიანი, ტრისტან, ვერა მუშკუდიანები, ამირან მარჯვანიშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
გიორგი მოსეს ძე გენიძის
გარდაცვალების გამო.

სარდიონ ფუტკარაძე, ვალერი გენიძე, დავით სვანიძე ოჯახებით იუწყებიან
გიორგი გენიძის
გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს.

იოსებ ჩარკვიანი ოჯახით იუწყება ბიძის
გიორგი გენიძის
გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს ჭირისუფალს.

ბუჩუ გენდელიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
გიორგი მოსეს ძე გენიძის
გარდაცვალების გამო.

დადაში ჩაკვეტაძე ოჯახით იუწყება
ანზორ კოპალიანის
გარდაცვალებას.

ლაშა გურჯალიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ოლეგ გიორგობიანი ოჯახით იუწყება
თინა სვანიძის
გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ნანი ხაბულიანი, მევლუდ სილაგაძე, ქიშვარდი ყურაშვილი, ვენედი ცხვედიანი, გოგი მუშკუდიანი, ლია [illegible], ოლეგ გიორგობიანი, ამირან ახვლედიანი, [illegible] გურჯალიანი, მურაზ მუშკუდიანი, საშა გერიძე, მერაბ ჭილვარია, ომარ [illegible]კარაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ მანანა, ხუგზარ ჭაბუკიანებს დედისა და სიდედრის
ეთერის
გარდაცვალების გამო.

გივი ლეთოდიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
გოგუცა ჩიკვაიძის
გარდაცვალების გამო.

დაზღვევის ფირმის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
გიორგი გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ბესო გურგუჩიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთანდილ გენიძის
გარდაცვალების გამო.

რამაზ კვირკაშვილი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

სოზარ, ალბერტ გენდელიანები, რეზო, შოთა დაზმირ, ძაძუ, ხათელა კოპალიანები, კაკო, გოჩა ნემსწვერიძეები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ნარიმან ქომეთიანის
გარდაცვალების გამო.

ბელა, კაკო ხაბულიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს
ნარიმან ქომეთიანის
გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის 1977 წლის კურსდამთავრებულები თანაუგრძნობენ ნატო ფოჩხიძეს მეუღლის
ავთო გენიძის
გარდაცვალების გამო.

ცაგერის რაიონული სტამბა.